

Терпіть кайдани — то всесвітський сором,
забуть їх, не розбивши, — гірший стид.

Леся Українка

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 81-82 (14092-14093), 25 ЛИСТОПАДА 2022 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Поліг за Україну

На Білоцерківську землю знову прийшло горе: у загарбницькій війні росії проти України загинув наш земляк, сержант **Олександр Вікторович НАЗАРЕНКО** 1979 року народження. Військовослужбовець в/ч А 2167, призваний 25 лютого 2022 року по мобілізації, загинув 15 листопада. Він отримав поранення, несумісні з життям, в результаті удару ворожим безпілотним літальним апаратом по позиціях нашого підрозділу поблизу Трудового Волноваського району Донецької області.

ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ ПОЛІГ У БОЮ, ЗАХИЩАЮЧИ БАТЬКІВЩИНУ, ПОЛІГ ЗА РІДНУ УКРАЇНУ. ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ЦЕ ЗАВЖДИ!

День пам'яті
жертв голодоморів
1921-1923 1932-1933 1946-1947

Катастрофи, які могли зупинити життя нації

ГОЛОДОМОРІ, ПЕРЕЖИТІ УКРАЇНОЮ, ПРИНЕСЛИ НЕ ЛИШЕ СТРАЖДАННЯ І СМЕРТЬ. ВОНИ ПОСІЯЛИ СТРАХ СЕРЕД ЛЮДЕЙ: ПЕРЕД ВЛАДОЮ, ПЕРЕД МАЙБУТНІМ, ПЕРЕД ЖИТТЯМ.

місяць – 600 грамів, службовцям – 500, утриманцю – 300. А селянам взагалі не давали хлібних карток. Вони не могли купити хліба і голодували.

■ Стратегія смертельного голоду коштувала українцям близько 4-х мільйонів життів, а з урахуванням 6 млн 122 тис. потенційно ненароджених дітей Україна втратила 10 млн 63 тис. осіб.

■ Лише на території нинішньої Київщини було знищено більше 500 тисяч українських хліборобів та їхніх дітей. З них 166 тисяч жертв встановлено поіменно. Точну ж цифру померлих від голоду назвати неможливо. Опитування свідків Голодомору 1932–1933 рр., які пережили його в Білій Церкві, дали змогу встановити прізвища 108 жителів, померлих лютою, голодною смертю.

■ **3 книги Володимира Іванціва «ГОЛОДОМОР У БІЛІЙ ЦЕРКВІ».** Про село Заріччя Білоцерківського району в Голодоморі 1932–1933 років ідеться у статті **Олексія Стародуба та Євгена Чернецького:**

■ «За спогадами нащадків заможної зарічанської родини Савицьких, Голодомор забрав чимало зарічан, але, вочевидь, тутешні втрати були дещо меншими ніж у «старих» селах. Багато зарічан працювали в місті, й, звичайно, це ставало важливим фактором у виживанні. Прикладом може слугувати епізод з біографії Антоніни Лук'янівни Савицької. Дочка заможного селянина Лук'яна Гнатовича й сестра розкуркуленого Олексія Лук'яновича вижила разом з родиною тільки тому, що працювала в дитячому садочку й приносила додому жменьки хліба та страв. Хоч як мало було їжі, все ж вистачило, щоб вижити. Мати Антоніни Лук'янівни, Юстина, виришила все до крихітки віддавати дітям і померла на печі.

■ За переказами, люди мусили відганяти від своїх садиб опухлих від голоду, страшних на вигляд односельців, бо діяло жорстке правило – на чий землі людина померла, той має її поховати.

■ Іншим прикладом можуть слугувати Швидуні – старовинний зарічанський рід, відомий з XVIII століття. Під час Голодомору їхня доля склалася по-різному. Тих, хто відмовився від вступу до колгоспу, розкуркулили.

Так, у 1932 році були розкуркулені Борис Сильвестрович та Микола Іванович. В останнього забрали все: худобу, реманент, землю, що призвело до потерпання його родини від голоду.

■ Деякі Швидуні, як, наприклад, Йосип Павлович, записалися до колгоспу, куди віддали свою худобу. Деякі виживали завдяки кмітливості. Родина Хоми Сильвестровича, приміром, шила речі на обмін й уціліла дякуючи цьому.

■ Ще одну можливість вижити давала міграція у промислові центри. Володимир Миколайович під час Голодомору 1932–1933 рр. виїхав у Забайкалля, а його брат Григорій – до Москви.

■ Найбільше від Голодомору постраждали діти й онуки Івана та Михайла Івановичів. Після громадянської війни Федір Михайлович з родиною повернувся з Болгарії до Білої Церкви, бо гадав, що тут так гарно, як йому писали родичі. Жертвами голоду 1933 року стали Федір та його дружина Івга і троє їхніх дітей, а також Микола Іванович та його діти Ганна (померла раніше за всіх), Пилип, Григорій, Параскева, Євдокія.

■ Свідком цих подій є Катерина Миколаївна, яка у цей період перебувала в дитячому будинку. Вона розповідає, що там щодня вмирали діти, було жахливо від того, що поруч з нею лежали їхні трупи. Потім померлих вантажили на віз і везли до яру, куди й скидали. В цьому будинку померла її молодша сестра Євдокія. Катерину врятував лист старшого брата Володимира, що обіцяв забрати її. Хоч він цього й не зробив, але лист справив враження на працівницю дитячого будинку, що порадила Катерині втікати. Дванадцятирічна дівчинка повернулася до порожньої хати, згодом знайшлася її сестра Марина (20 р.). Щоб вижити, Марина почала працювати на заводі, але сестри продовжували голодувати.

■ Приклад родини Швидунів є яскравим свідченням того, що постраждали від Голодомору 1932–1933 років були пов'язані переважно з сільським господарством. Вдалося вижити тим, хто перейшов працювати в промисловість, займався дрібними підробітками, мігрував».

Із двотомника «СЛЬОЗА ПЕКУЧОЇ ПАМ'ЯТІ», додатка до Київського обласного тому Національної книги пам'яті жертв Голодомору 1932–1933 років. Упорядник Анатолій Іванович Гай.

БЕЗПЕЧНИЙ Іван Григорович, 1922 р. н., житель м. Біла Церква (запис 1990 р. Володимира Іванціва, письменника): «Мати моя з корінних білоцерківців, Гейлів, які осіли тут ще, може, в кінці XIV ст., коли великий князь Ольгерд, звільнивши землі од Києва до Очакова від татар, населив передмістя своїми людьми. Батько з полтавських козаків, на війні став повним георгіївським кавалером.

...Пригадую, активісти Сулима й Цвіловський (останній з кракузів, тобто переселенців з-під Кракова) ходили по хатах і витрушували зерно. Мене батько відвіз у Білорусію, в Рогачов, і лишив там чужим людям у найми, їхали поїздом до Києва, потім пароплавом. Скрізь було багато людей, кожен з клунком: їхали на роздобутки. Поїхав я восени, а взимку батько мене забрав. У Києві бачив я, як ранком зі сміттєвих рундуків вивантажували мерців, клали на вози.

В наймах заробив я трохи картоплі, це допомогло нашій сім'ї. Потім стали продавати комерційний хліб. Звечора біля інвалідського магазину, що на розі вулиць Б. Хмельницького та Гординського, вишикувалася довга черга. Стояли морози, ми мінялися через годину-другу, а перед ранком усією сім'єю стояли в тій черзі: продавали по кілограму хліба в руки. Магазин відкривали о 8 годині, перед контрою завозили хліб з пекарні, яка була на місці теперішнього пам'ятника Ленінові.

Не раз бачив: стоїть людина в черзі, раптом упала. Мерли, не дочекавшись відкриття магазину.

У нашій сім'ї помер молодший брат, двохмісячний, не було чим мамі годувати немовля. Старші брати навчалися у медичному училищі. Там їх трохи підгодували, а все-таки пухлі були з голоду.

Прабаба прожила 117 років, була берегиною пам'яті цілого роду ще від нападів татар. Дід мій був славетний чинбар. До нього старалися віддати в науку дітей, бо коли випускник школи Гейла з'являвся в селі, це був кращий майстер і згодом багач. І ось таких людей виморили, понизили, сліду не лишилося. Натомість маємо пам'ятник продармійцям, яких побили, бо грабували село, наближали голод 1921 року, а там і 1933-го».

ГУБРІЙ Володимир Миколайович, 1926 р. н., житель м. Біла Церква (запис 1990 р. Володимира Іванціва, письменника): «Нашої вулиці Курсової тепер не впізнати. Від старої забудови острівок лишився. А були добрі садиби. Біля кожної сад, город.

Було по вулиці кілька хат під бляхою. І наша, а їй теж без прибудов за сто буде. А як настав голод, деякі пішли, вважай, за кілька буханок. Ось Веркопуло й Кльопа купили хати добрячі: один за триста, другий за п'ятсот. Жили в них панки старенькі, по років дев'яносто. Вони й віддалися, щоб їх догодували до смерті. Та вони й померли невдовзі. Стояли ті хати одна біля одної на перехресті Курсової з Водопійною праворуч, як у город іти. А через дорогу глинище було. Лежала в ньому жінка з дитиною, в якій собаки нутрощі розтягали, і чоловік, ледь сивуватий на скронях. Поблизу нас померла жінка на Пушкінській, Ганею звали. Казали, що перше з'їла свого сінка. Хтозна, чи так, але дець він пропав. Помер і дід Мороз у хатці, що стояла приблизно на перехресті з нинішньою вулицею 60-річчя Жовтня. Гарний був дідусь: шия міцна, чуприна густа, борода біла-біла, як молоко. Батько, який нам багато казок розповідав, казав, що це останній, хто лишився з усіх Дідів Морозів».

БОРОВСЬКА (ГЕЙЛЕНКО) Марія Никодимівна, 1927 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 1990 р. Володимира Іванціва, письменника): «Було мені 6 років. Що пам'ятаю, то з розповіді батьків. Батько наш працював у колгоспі, та й ще різними ремеслами займався, підторгував, то було що їсти. А люди ще жили в печерах під горою. Не було за що будувати.

Картоплю мерзлу копали. Ми біля річки жили. Риби не було, а черепахи ловили і їли, їх тоді багато було.

Пам'ятаю одну вчительку. Вона з дітьми в печері жила. Пам'ятаю, постукали в двері, вона прилізла на колінах, пухла і страшна, говорити не могла. А потім її не стало. Мабуть, померла. Вона і зараз стоїть у мене перед очима».

Матеріали сторінки надала
Юлія КОВАЛЬСЬКА,
начальниця управління культури й туризму
Білоцерківської міської ради

Із сесійної зали

Розподілили кошти, зважаючи на сучасні виклики

17 листопада відбулося засідання позачергової 34 сесії Білоцерківської міської ради VIII скликання, під час якої було ухвалено ряд потрібних для життєдіяльності Білоцерківської міської територіальної громади рішень.

ВАЖЛИВІ БЮДЖЕТНІ ПИТАННЯ

Як повідомляють офіційні джерела, депутати внесли зміни до бюджету громади на 2022 рік. Так звані вільні кошти були перерозподілені, зважаючи на виклики сьогодення, які виникли через збройну агресію ворога.

Отже, про зміни. На виконання Програми захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру за рахунок внутрішнього перерозподілу бюджету збільшено видатки на придбання засобів тепло- й енергозбереження (генераторів, буржуйок, теплових гармат та іншого обладнання для теплового забезпечення, ємностей для зберігання води тощо, які перебуватимуть у матеріальному резерві). Кошти спрямують по галузях: управлінню освіти й науки – 4 млн 455,5 тис. грн; управлінню з питань молоді та спорту – 280 тис. грн; управлінню культури та туризму – 350 тис. грн; департаменту житлово-комунального господарства – 7 млн 170 тис. грн; виконавчому комітету міської ради – 11 млн 190 тис. грн для наповнення матеріального резерву на випадок надзвичайних ситуацій.

На виконання Програми заходів національного спротиву Білоцерківської МТГ на поточний рік пропонується додати 3 млн 400 тис. грн на оренду транспорту для потреб захисників та 5 млн грн для потреб ДФТГ (для закупівлі зимового одягу).

На Програму надання фінансової допомоги військовим частинам ЗСУ, які розташовані на території Білоцерківської МТГ, додатково виділено 17,5 млн грн, за які буде придбано спеціальне військове обладнання.

На Програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2022–2024 рр. додатково буде спрямовано 20 млн 218 тис. грн

(в т. ч. на усунення можливих аварійних ситуацій з капітального ремонту житлово-фонду – 2,3 млн грн, забезпечення надійної експлуатації ліфтів – 700 тис. грн, поточний ремонт доріг та шляхопроводів – 15,2 млн грн та на поточний ремонт доріг у сільській місцевості (трьох населених пунктах громади) виділено 2 млн).

Крім того, на роботи з облаштування найпростіших укриттів спрямують: для закладів освіти (трьох об'єктів) – 6 млн 700 тис. грн, укриття в закладі, підпорядкованому управлінню молоді та спорту, – 2 млн 500 тис. грн, на капітальний ремонт найпростіших укриттів у місті виділено 10 млн 500 тис. грн.

На Програму надання безповоротної фінансової допомоги шляхом поповнення статутного капіталу комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Білоцерківтепломережа» буде додано 4 млн 839 тис. грн. За ці кошти придбають дизельні генератори для котлів з альтернативними видами палива та проведуть ремонт аварійної ділянки мережі ТЕЦ-місто з подальшим наповненням матеріального резерву.

В рамках Програми надання безповоротної фінансової допомоги шляхом поповнення статутного капіталу комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Світанок» буде виділено 700 тис. грн на придбання генераторів для аварійного забезпечення водопостачання у селі Шкарівці.

ВНЕСЕНО ЗМІНИ У НИЗКУ ПРОГРАМ

Перед тим, як затвердити зміни до бюджету, депутати міської ради внесли зміни в діючі цільові програми, що функціонують у громаді та забезпечують підтримку й розвиток різних її сфер.

Зокрема, були внесені зміни до Програми робіт з обстеження об'єктів, пошкоджених внаслідок воєнних дій на території Білоцерківської міської територіальної громади. Так, до документа внесли додаткові адреси пошкоджених будинків. Всього до виконавчого комітету подано 88 заяв від власників таких

помешкань.

Внесені також зміни до Програми соціального забезпечення та соціального захисту населення «Турбота» на 2017–2022 роки. Вони стосуються надання одноразової адресної матеріальної допомоги особам, які постраждали чи зазнали втрат внаслідок збройної агресії російської федерації проти України. Надання цієї допомоги здійснюватиметься відповідно до порядку, який затвердить виконавчий комітет міської ради.

ЗАТВЕРДЖЕНІ НОВІ ПРОГРАМИ

Серед ухвалених документів, зокрема, Програма соціальної підтримки «Турбота» на 2023–2025 роки, завданнями якої є надання грошової допомоги жителям громади; підтримка сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування; надання додаткових соціальних гарантій і фінансової підтримки жителям громади та ін.

Програма підтримки захисників і захисниць України на 2023–2025 роки. Нею передбачені такі заходи: забезпечення безоплатного відвідування членами сімей загиблих комунальних закладів культури; надання діючим військовослужбовцям, ветеранам війни та членам сімей загиблих терапевтичних, хірургічних, стоматологічних послуг та послуг із зубопротезування шляхом надання грошової

допомоги для компенсації витрат у розмірі, передбаченому чинними нормативами; виплата грошової допомоги дітям загиблих; надання стипендій дітям загиблих, які здобуватимуть освіту військового профілю; надання коштів на відшкодування витрат на поховання вищезазначеної категорії населення та ін.

Програма підтримки внутрішньо переміщених осіб на 2023–2025 роки. Серед її завдань і заходів – створення умов для мінімізації негативного впливу причин, які зумовили переміщення людей, та для працевлаштування цієї категорії осіб, отримання ними санаторно-курортного лікування чи реабілітаційних послуг; організація дозвілля дітей ВПО та надання грошової допомоги на лікування.

У нашому місті в рамках суб-грантового проекту EU4CSOs Emergency Actions та за фінансування Європейського Союзу реалізується проект «Допомога людям з інвалідністю та вразливим верствам населення Білоцерківщини під час війни» з підтримки БО «Мережа 100 відсотків життя Рівне». Ініціатором та виконавцем проекту є громадська організація «Ми-особливі», відповідальним менеджером проекту – Оксана Сахарова.

Мета проекту – частково забезпечити життєво необхідними продуктами та товарами першої необхідності найбільш вразливі категорії населення громади: родини, які опікуються дітьми та особами з інвалідністю, багатодітні сім'ї, вимушено переміщені до нашої громади родини з малими дітками, самотніх людей похилого віку.

Наразі організована допомога 154 сім'ям ВПО блендерами, прасками, чайниками, обігрівачами, сковорідками та каструлями, що допоможе їм облаштувати побут на новому місці. Також продуктові набори отримують 200 родин, які цього потребують, а 20 дітям з інвалідністю, які дотримуються спеціальної дієти, буде надано набори безглютенового й безлактозного харчування. Крім того, підгузки й поглинаючі пелюшки отримують діти й люди з інвалідністю за запитами.

Зміст публікації є виключною відповідальністю суб-грантера проекту EU4CSOs Emergency Actions – ГО «Ми-особливі» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

#StandWithUkraine #ПрямуємоРазом #EU4CSOsEmergencyActions.

Будьмо гідні!

21 листопада українці відзначають День Гідності та Свободи. Саме цього дня 2013 року відбулися перші протестні акції українців як відповідь на рішення тодішньої влади припинити курс на євроінтеграцію.

З цієї нагоди та на знак вшанування патріотизму й мужності героїв Помаранчевої Революції та Революції Гідності в Білій Церкві відбувся символічний захід. Хвилиною мовчання та покладанням квітів до портретів Героїв Небесної Сотні його учасники віддали данину подвигу тих, хто, захищаючи свободу та європейський вибір українського народу, віддав найдорожче – своє життя.

У заході взяли участь заступники міського голови Катерина Возненко, Анатолій

Кравець, Юрій Савчук, Олег Усенко, голова Білоцерківської районної військової адміністрації Людмила Мерзлюк, голова Білоцерківської районної ради Василь Зеленський, представники поліції та ДСНС, пишуть офіційні джерела.

Ми не маємо права забути, якою цінною український народ відстоює свій демократичний вибір. Тож будьмо гідними подвигу Героїв, які боронили і продовжують боронити рідну землю та відстоювати наше майбутнє.

Так називалася акція на підтримку полонених захисників Маріуполя, бійців полку «Азов», яка відбулася в Білій Церкві 20 листопада.

«6 місяців полону»

Родини ув'язнених та небайдужі, які долучилися до заходу, нагадали суспільству про шість важких місяців полону, невідомості та очікування. Під час акції лунали гасла з вимогою негайно провести обмін полонених у форматі «всіх на всіх». Як написала на своїй сторінці у фейсбуці мама азовця, який переніс усі жахи ворожих застінків, Леся Крижешевська, вражаючи для присутніх було бачити просто неба, на морозі, рідних полонених без верхнього одягу. Це символізувало випробування холодом, яке, крім голоду, спраги та відсутності елементарних умов, доводиться терпіти нашим Героям у рашистському полоні.

Не забути і вимагати звільнення кожного воїна, доля якого зараз перебуває в лапах дикунів, – такою має бути наша спільна позиція.

НОУТБУКИ – ВЧИТЕЛЯМ КИЇВЩИНИ

Обладнання освітянам передали голова Київської ОВА Олексій Кулеба, міністр освіти та науки Сергій Шкарлет і представниця ЮНЕСКО К'яра Децці Бардескі.

Комп'ютерна техніка – це необхідність для сучасного освітнього процесу. Без девайсів неможлива організація дистанційного навчання та проведення інтерактивних занять у закладах освіти. Техніку отримали заклади у громадах, що постраждали від російської агресії: в Ірпінській, Макарівській, Іванківській, Бородянській, Димерській, Гостомельській та Великодимерській.

Очільник адміністрації додав, що проект є продовженням ініціати «Нотбук кожного вчителю», реалізація якого стала можливою завдяки домовленостям Міністерства освіти і науки України з компанією «Google» та за підтримки ЮНЕСКО.

Що Вам робити, якщо зникло опалення?

Стежте за офіційними повідомленнями
Зокрема, місцевої влади: керівника ОВА, міського голови, голови громади

Оберіть одне приміщення в оселі для обігріву
Облаштують там спальне місце.

Пийте та їжте гаряче
Беріть тило від переохолодження, тепло вдягніться.

Щільно закрийте вікна шторами, жалюзі, ролетами
Найбільш теплозатратні – саме через вікна!

Дізнайтеся від місцевої влади розміщення пунктів обігріву
За потреби прямуйте туди.

Увімкніть додаткові джерела тепла
Але не більше одного електрообігрівача – може не витримати мережа. Якщо на вулиці вище за 0°C – використовуйте кондиціонер, він безпечніше за інші засоби обігріву.

Переїдьте до родичів або знайомих, у яких є опалення
Заздалегідь домовтеся з родичами та знайомими про спільні дії.

Захистіть себе від нещасних випадків:

- НЕ грійтеся за допомогою пристосованих засобів (газової плити або запалених конфорок тощо)
- НЕ використовуйте у квартирах «буржуйки», бензинові, дизельні генератори, газові балони
- НЕ вмикайте більше одного електрообігрівача
- НЕ вживайте алкогольні напої заради хибного відчуття зігріву

Підготуйте запас на 3 доби:

- Вода (питна та технічна)
- Ліхтарик
- Свічки
- Готова їжа
- Пауербанк
- Аптечка
- Вогнегасник

Сердечно вітаємо ветеранів Білоцерківського національного аграрного університету, які в листопаді святкують свої дні народження:

В.Т. Зініченко, Н.М. Бокова, Л.Г. Бровченко, В.М. Скугарев,
Г.Т. Войко, О.С. Дворцов, В.П. Постолатій, Н.Й. Савачевська,
В.А. Григор'єва, В.К. Мегедь.

Хай здоров'я лиш міцніє,
Хай завжди душа радіє,

Хай щасливим серце буде,
Поруч будуть добрі люди.

Е.В. Ланін

Інформація КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ «БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ВАНТАЖНИЙ АВІАЦІЙНИЙ КОМПЛЕКС» (надалі – КП БМР «БВАК»)

ПРО ОГолошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єктів для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єктів для цілей оренди.

Об'єкти оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлові приміщення кімн. № 1-9, 21, 23, 29-31, 33-42, 50 та частини кімн. №10, 24, 25 моторно-випробувальної станції, корпусу №3-3А, літ. Ш-2	1910,5	Гайок, 4А, м. Біла Церква	КП БМР «БВАК»

Дата оцінки: 30.11.2022 р.

Замовник робіт: КП БМР «БВАК».

Платник робіт: КП БМР «БВАК».

Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: нежитлові приміщення – 2500,00 грн.

Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31.12.2015 р. № 2075 (у редакції наказу ФДМУ від 16.01.2018 р. № 47). До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква, Київська обл., 09104. Телефон для довідок: 34-82-48.

Конкурс відбудеться 07.12.2022 р. о 10.00 в приміщенні КП БМР «БВАК» за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква, Київська обл.

Юрій АГАЛІЄВ, директор КП БМР «БВАК»

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний
Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Куплю

АВТОЗАПЧАСТИНИ

“ЗІЛ”, “ГАЗ”, “УАЗ”

098-841-72-05

095-516-29-57

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірною. Тел.: 067-425-96-61.

✓ Земельну ділянку в с. Устимівці, 37 соток, фруктові дерева, вагончик, поруч електролінія, 300 м до зупинки електрички. Тел.: 098-270-91-89.

✓ Земельну ділянку 11 соток в с. Томилівці, є ДА, фруктові дерева, вагончик, поруч електролінія, 300 м до зупинки електрички. Тел.: 066-34-31-469.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизеливу, фанеру, радіоприймач (“Москвич”), плитку черську, запчастини до ЗІЛ-130, драбку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Газову колонку (нову) вир-ва Італії. Ціна договірною. Тел.: 5-48-31.

✓ “Ходунок” новий, імпортний, зручний у використанні, розкладний, із

регуляцією висоти ніжок. Ціна договірною. Тел.: 068-311-89-85.

✓ Легку алюмінієву тачку, пускозарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пілосос “Шміль”, трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, скло-тканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Ліжко для лежачого хворого, багатофункціональне, на колесах; опорну спинку на ліжко з регулюванням; гидрокостюм для підводного плавання, розм. 48-50; дитячий костюм для айкидо на 6-8 років. Ціни договірні. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Матрац для лежачого хворого з водонепроникним чохлом, висота 15 см, новий, імпортований. Ціна договірною. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Ліжко “полуторне” для дачі, 2 м. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Приладдя для риболовлі та підводного полювання. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Пральну машину “Агат”, 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Два сервізи, перламутрові. Тел.: 39-00-67, 096-333-60-65.

✓ Чоботи зимові (45-46 розм.) і осінні (44-45 розм.), шкіряні, нові. Недорого. Тел.: 096-676-34-43.

✓ Арматуру, швейну машинку, 22 клас. Тел.: 050-182-71-10.

✓ ПРОДАЮ АБО ЗДАЮ терміново металевий гараж біля міліції. Ціна договірною. Тел.: 093-568-69-21.

✓ Даю уроки з української мови, а також розмовної – для російськомовних. Тел.: 068-101-85-21.

ПРОДАЮ ТЕРМІНОВО ГАРАЖ, ціна договірною. Тел.: 098-793-67-43.

Загублене посвідчення учасника бойових дій, серія УБД, № 039062 від 13.05.2016 року, видане на ім'я Шелестов Олександр Геннадійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ.

Втрачений тимчасовий військовий квиток, ОПК 5579, виданий 24.03.2004 року на ім'я Туркот Юрій Валерійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ.

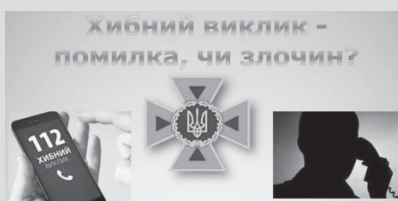
Цей несмішний «жарт» – хибний виклик

Однією із проблем для оперативно-рятувальної служби «101» є хибні телефонні повідомлення про надзвичайні події. Винуватцями таких «жартів», на жаль, бувають і діти, й дорослі.

Специфіка оперативно-рятувальної служби полягає в тому, що вона не може залишати поза увагою жоден виклик. Іноді, поспішаючи на вигадані чияюсь хворобливою уявою «мінування», «пожежу» чи ще якусь надзвичайну подію, рятувальники не в змозі надати оперативну допомогу тим, хто потребує її негайно. А вже одночасно може надійти повідомлення про реальну біду. В такому разі направлення підрозділів з одного виклику на інший призводить до втрати дорожніх хвилин, які вкрай потрібні постраждалим.

Шановні громадяни, запам'ятайте – згідно зі ст. 183 Кодексу України про адміністративні правопорушення, завідомо неправдивий виклик пожежно-рятувального підрозділу (частини), поліції, бригади екстреної («швидкої») медичної допомоги або інших аварійно-рятувальних формувань тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (850–3400 грн).

Білоцерківське РУ ГУ ДСНС України у Київській області

БЕЗПЕКА ПІД ЧАС ВІДКЛЮЧЕННЯ СВІТЛА: ВАЖЛИВІ ПРАВИЛА КОРИСТУВАННЯ ПРИЛАДАМИ

Українці почали адаптуватися до щоденних відключень електроенергії, мета яких – зняти навантаження і підтримати енергосистему країни. Багато хто закупив різні прилади для освітлення, обігріву та приготування їжі в умовах відсутності електрики. Проте не всі з них безпечні. В Україні почастишали випадки пожеж, пов'язаних із неправильним поводженням з електроприладами. Також трапляються вибухи газових балонів до компактних туристичних плит, які люди використовують для приготування їжі в домашніх умовах. Як правильно користуватися різними приладами, щоб уберегти себе і своє помешкання від пожежі й вибуху, розбирався Центр громадського моніторингу і контролю.

Бути обережними

Речниця головного управління ДСНС у Києві Світлана Водолана радить: «Якщо полишаєте домівку, треба вимкнути всі електроприлади, якщо використовували газове обладнання або відкритий вогонь, впевнитися, що все погашено. Якщо ви вдома і зникло світло, необхідно вимкнути електроприлади, особливо це стосується обігрівального обладнання та електроплит. Одразу після відключення електрики варто вимкнути і витягти з розетки енергомійкі прилади (пральні машини, чайники, бойлери, електроплити). Це робиться для того, щоб стрибки напруги після відновлення електрики не вивели їх з ладу. Можна придбати спеціальні пристрої, які захищають техніку від перепадів. Також краще вимкнути світло.

Після відновлення електропостачання варто розподілити навантаження, вмикати електричні прилади по черзі. Якщо всі прилади включити одночасно, це може призвести до перевантаження мережі та повторного відключення світла».

Освітлення оселі

Найперше потенційне джерело пожеж – свічки. З ними треба поводитися дуже обережно. У ДСНС радять використовувати невисокі стійкі металеві свічники. Відстань між декількома свічками має бути не менше 10 см. Тримати запалені свічки краще на безпечній відстані від горючих матеріалів, а також подалі від дітей і тварин.

Не варто палити свічки до кінця –

треба залишати недогарок довжиною 2–3 см. Запалені свічки не можна залишати без нагляду. А краще – замінити свічки ліхтарями.

Газові горілки

Люди, які живуть у багатоквартирних будинках і мають лише електроплити, почали купувати собі компактні туристичні горілки, які працюють на газових балонах. Це спрощує приготування їжі в умовах відсутності електрики. Проте треба дотримуватися низки правил, щоб користування цими приладами було безпечним.

Перед кожним використанням треба перевіряти цілісність балончика. Відсутність слідів витікання газу можна перевірити, наприклад, за допомогою мильного розчину. Варто пам'ятати, що газова горілка – це туристичний предмет, розрахований для використання на відкритому повітрі. Якщо він використовується у приміщенні, де живуть люди, там обов'язково має бути вентиляція.

І найважливіше: не можна допускати нагрівання балонів і потрапляння на них сонячних променів. Зокрема, в жодному разі не треба встановлювати горілку на електричну варильну поверхню. Є ризик, що ви забудете вимкнути поверхню після відключення світла, а після відновлення електрики вона нагріється, нагріє газовий балон, і він вибухне. Такі випадки вже не одині.

Використання генераторів

Щодо генераторів, які українці почали активно закуповувати як джерело електроенергії, експерти радять використовувати їх лише поза домом, не запускати їх у будинку чи гаражі та не підключати до домашньої електричної системи. Відстань від генератора до вікон, дверей та гаражів має бути не менше 6 метрів.

Генератор треба тримати сухим та захищеним від дощу або застосування. Дотик до мокрого генератора або пристроїв, підключених до нього, може призвести до ураження електричним струмом. Перед заправкою треба дати генератору охолонути. Паливо, пролите на гарячі деталі двигуна, може спалахнути.

ПРАВИЛА КОРИСТУВАННЯ ЕЛЕКТРИЧНИМИ ОБІГРІВАЧАМИ

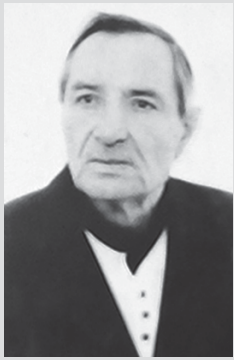

ЗАПОБІГТИ. ВРЯТУВАТИ. ДОПОМОГТИ

РАЛЬЧЕНКО ПАВЛО СЕРГІЙОВИЧ

(1949-2009)

Народився в с. Ковалівці на Черкащині. Закінчив столичний інженерно-будівельний інститут. Тривалий час трудився на будовах Білоцерківщини. Останні роки проживав у районному центрі Чуднів Житомирської області, звідки родом його дружина. Почесний громадянин Чуднова.

Автор поетичних книг: «Зима-ва вишня», «Жовтий вітер», «Осінній спалах горобини», «Ватра на отчім подвір'ї» та інших.

Автор багатьох пісень. Вокальний цикл на його вірші «Свіча любові і добра» написав А. Кульчицький.

Лауреат премії ім. М. Сомы (посмертно).

Знов багрянець і медь заколисують сад.
Відкурликало літо лелеками,
Помахало крильми – не повернеш назад,
За морями зітхає далекими.

Від Покрови докільля набухло дощем,
Небеса і думки стали сірими,
А мільйони очей випромінюють щем,
Зрозумівши, що марно повірили.

Ім чекалось давно золотої пори,
Як чекалось води подорожньому,
Тільки жовті вітри, осеневі вітри
Гаманцями гуляють порожніми.

Можна втратити все на дорозі крутій,
Але будьмо в однім одностайними –
Не втрачаймо надій, не втрачаймо надій,
Бо вони помирають останніми.

Максим любив мотоцикли. Ганяв на них, мов вітер.

– Остепенися, хлопче, бо так і до біди недалеко, – втихомирювала хлопця сусідка тітка Олександра. – Ти б краще дівчину собі знайшов і на побачення ходив, аніж деренчиш тим мотоциклетом на всю околицю.

– Може, підкажете, де наречену шукати, – зіронізував хлопця.

– Чому б ні? В нашому селі нова медсестричка. З міста приїжджає. Така гарна. Приязна.

Максима новина зацікавила. А Олександра вкусилася за язика: навіщо їй той вітрогон?

Максимові припала до душі медсестра на ім'я Марина. Симпатична білявка з добрим серцем та щирою усмішкою.

– У мене хлопець є, – відповіла Марина на Максимову пропозицію зустрітися.

– «Вірність тобі збережу...», – процитував слова з пісні. – Але ми не процаємось. Один-нуль – ще не програш.

У Марини був коханий. Тарас. Їздив на закордонні заробітки. Хотів придбати квартиру, меблі, аби майбутній сім'ї жилоса гарно й затишно.

А от Ліну, Тарасову сестру, Марина не влаштовувала. Ліна вважала, що брат гідний заможнішої нареченої. Але він не зважав. Знав: у сестри прикрий характер. Йї ніхто не вгодить.

Якось Ліна зустріла колишню Маринину однокласницю Лесю. Марина з Лесею за одною партою сиділи. Про те, про се поговорили. Леся розповіла, що її батьки мають на ринку торгові точки. Сама ж працює в одному з офісних центрів. А Ліна поскаржилася, що Марина зовсім не пара братові. Що він змушений її рідню годувати...

– Тарас на днях у відпустку приїде. Краще би вже вдома залишався. Він і тут гарну роботу міг мати. Це Марина його на заробітки їхати під'юдила. До речі, Лесю, давай якось на каві зустрінемось.

– Я не проти.

...Ліна прийшла до кав'ярні разом із братом.

– Лесю, пам'ятаєш Тараса? Ми всі в одній школі вчилися.

– Старшокласники на нас уваги не звертали. Ліна з Лесею робили селфі.

– Тарасе, Лесю, тепер сфоткаю вас. Братику, усміхніся. Лесю, ти також. О! Чудово! Ще раз.

Ліна надіслала Марині фотографії Тараса й Лесі.

Від імені брата написала: «Ми тепер зустрічаємось. Вибач. Прощай».

Тарас телефонував Марині, але вона не відповідала. Прийшов до неї додому, та мати сказала, що доньки немає. І додала:

– Маринка все зрозуміла. Не турбуй нас більше.

■ За 27 років існування його активними членами стали: генерал армії МО ЗСУ А.І. Кузьмук, народні депутати Д.О. Рудковський, В.А. Бондик, Х.Н. Мепарашвілі, генерали М.М. Цицирський, П.О. П'ятибрат, Г.В. Циганок, С.С. Котляр, А.М. Грищенко, Р.Б. Хомчак, О.С. Сирський, міські голови Г.В. Шуліпа та В.П. Савчук.

■ Від дня заснування Клуб офіцерів «Честь» у своїй діяльності акцентує не на політичних, а морально-духовних та соціальних пріоритетах. Основна мета його діяльності – продовження традицій офіцерського корпусу, виховання молодого покоління. Безумовним досягненням Клубу є створення у 2004 році на базі Білоцерківської міської гімназії № 2 кадетського класу. Тоді ініціатива організації була підтримана директором гімназії А.В. Плешаковим за сприяння членів Клубу генерал-полковника Д.О. Рудковського, генерал-лейтенанта П.О. П'ятибрата, тодішньої міської влади Білої Церкви, зокрема, міського голови Г.В. Шуліпи та начальника управління освіти О.Б. Олійника. І саме цей позитивний досвід дав змогу в 2011 році організувати військово-авіаційний клас гімназії в місті Узині.

■ Обидві гімназії дають високий рівень знань. За ці 18 років кілька десятків кадетів стали офіцерами. Вони командують підрозділами, беруть участь у військових діях за незалежність України, деякі з них за героїзм нагороджені державними відзнаками. Загалом навчання в кадетських класах за цей час пройшли більше 400 кадетів. Члени Клубу пишаються кожним, адже всі вони виконують свої службові обов'язки високоморально та професійно.

■ Актуальність такої військово-гімназійної структури на сьогодні для української держави, яка веде визвольну боротьбу проти російських агресорів, дуже висока. Тому ми цінуємо увагу, яку приділяють закладам представники міської влади – начальник управління освіти і науки Білоцерківської міської ради Юрій Федорович Петрик, голова Узинської ОТГ Віталій Юрійович Гринчук та його заступник Оксана Павлівна Кравченко. Вони взяли на себе не тільки освітньо-виховні проблеми кадетів, але й вкладають значні кошти в утримання військових гімназистів.

■ Клуб офіцерів «Честь» продовжує опікуватися

Виховання патріотів – справа честі ветеранів

Серед численних громадських об'єднань Білоцерківщини особливе місце займає Клуб офіцерів «Честь», створений 1994 року за ініціативою старших офіцерів Білоцерківського гарнізону та офіцерів запасу: полковників В.Ш. Забарського, В.І. Переломи, В.П. Кошевича, В.Л. Кириченка, О.І. Шебеди. До керівних органів було також обрано полковників М.І. Самарського, С.В. Шлюшкіна та М.А. Костіна.

кадетськими класами. Так, за ініціативою та на кошти членів Клубу в Узинській гімназії відкрито тематичну інформаційно-документальну виставку. В заході взяли участь міський голова В.Ю. Гринчук та його заступник О.П. Кравченко. Тепло зустріла гостей та членів Клубу офіцерів В.Л. Кириченка, М.А. Костіна, М.І. Самарського, С.Д. Павлюка директор гімназії Тетяна Віталіївна Щербань.

■ Керівник кадетського класу, член ради клубу офіцерів О.В. Войтенко розповів про ідею та задум голови ради Клубу полковника В.Ш. Забарського й 10-річний шлях їх реалізації. Нинішній голова ради В.Л. Кириченка від офіцерів Клубу «Честь» подякував адміністрації Узинської ТГ та батькам кадетів за їхню значну підтримку у вирішенні питань забезпечення й виховання гімназистів.

■ А міський голова Узина В.Ю. Гринчук нагородив Почесною грамотою Клуб офіцерів – за активну співпрацю в справі патріотичного виховання учнівської молоді.

Мотоцикл злетів з дороги.

Коли приїхала «швидка», Максим уже не дихав. Марина побилася. Дитину не врятували.

Після шпиталю Марина розраховалася з роботи і перебралася до батьківської оселі. Свекри поставилися до її рішення з розумінням.

Йї запропонували місце в одному з міських медзакладів.

...З Тарасом випадково зустрілася у торговельному центрі.

– Чому ти в темному одязі? – запитав. – Щось трапилось?

– Трапилось...

Вона розповіла про свою втрату. Про фотографії, які колись отримала. Він усе пояснив.

– Я відтоді не бачив твоєї однокласниці. Підозрюю, це все моя сестра підлаштувала. Може, ми знову могли би?..

– Ні.

...І все ж вони декілька разів зустрілися. Невдовзі Марина зрозуміла: в неї буде дитина. Нічого не сказала Тарасові. Тим паче, він знову по-дався за кордон.

Марина народила доньку. Марічку.

...Двадцять третього лютого Марічці виповнилося п'ять років.

...Тараса війна застала вдома. На початку березня мав розписатися зі своєю обраницею, з якою познайомився за кордоном. Але особисте відклав на пізніше. Пішов на фронт.

Згодом працювати у військовому шпиталі вирішила Марина.

– В тебе дитина маленька, – зі сльозами відмовляла доньку матір.

– Я ж не під кулі лізу.

– Все одно будеш далеко від дому. І там небезпечно.

– Я берегтиму себе, а ви бережіть Марічку. Я ради неї... ради вас... ради наших хлопців. Тату, скажіть мамі, що все буде гаразд. А небезпечно зараз всюди.

– Якби не хворе серце, я також був би там... Не хвилюйся за Марічку.

...Марина очікувала свого потяга. Вона не впізнала Тараса серед купки чоловіків у військовій формі. Та й не бачила його довго.

Аж коли підійшов його потяг, коли Тарас ступив на підніжку, коли обернувся, впізнала, помахала рукою й гукнула:

– Тарасе! У нас донька! Чуєш? Донька у нас...
Ольга ЧОРНА

«ДОНЬКА У НАС...»

...Осіннь гойдалася на срібних ниточках бабиного літа. Дарувала лагідне тепло. Марина з Максимом вінчалися. Він був щасливий. А вона? Поруч мав бути інший. У Марини з Тарасом було стільки планів! Стільки мрій! Вони з пів слова розуміли одне одного. Чому??? Чому він проміняв її на колишню однокласницю?

Марина пішла в невістки. Свекри гарно ставилися до неї. Максим тепер менше гасав на мотоциклі. Почувалася щасливішою й тітка Олександра. Розповідала, що вже тиск не так скаче, бо не нервує, як раніше, через той мотоциклет.

...Під обід Марині зателефонувала мати. Сказала, що в батька серце прихопило. Він у лікарні.

Марина подзвонила чоловікові:

– Мушу поїхати вечірнім автобусом до міста. Батько занедужав.

– Я відвезу тебе.

– Ні, Максиме.

– Знаю: те, що на двох колесах, тебе страшить.

– Я справді боюся. Особливо за нашого малюка.

– Обіцяю бути обачним.

– Ну, добре...
Тітка Олександра бачила, як Марина сіла на мотоцикл. Неспокійно стало.

До міста Марина з Максимом не доїхали. Водій легковика мчав на великій швидкості, і його винесло на зустрічну смугу. Максим намагався уникнути зіткнення.

Сайт: sinopik.ua	П'ятниця, 25.11 ніч 0 день +1	Субота, 26.11 ніч -1 день +1	Неділя, 27.11 ніч -1 день +1	Понеділок, 28.11 ніч -2 день +1	Вівторок, 29.11 ніч -2 день +1	Середа, 30.11 ніч -1 день +1	Четвер, 01.12 ніч -1 день +1
--	--	---	---	--	---	---	---

Людина, яка нікуди не поспішає, нікуди не потрапляє. (Г. Робертс)

Громадська думка
Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: **6-33-02**.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.